31986R4055

31.12.1986. *SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA* L 378/1

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 4055/86

od 22. prosinca 1986.

o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu između država članica te između država članica i trećih zemalja

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 84. stavak 2.,

uzimajući u obzir nacrt uredbe koji je podnijela Komisija,

uzimajući u obzir mišljenje Skupštine [1],

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora [2],

budući da je ukidanje, između država članica, prepreka slobodnom kretanju usluga utvrđenom u članku 3. Ugovora kao jedna od aktivnosti Zajednice;

budući da se, u skladu s člankom 61. Ugovora, sloboda pružanja usluga u području pomorskog prometa mora uređivati prema odredbama glave o prometu;

budući da je primjena ovog načela unutar Zajednice preduvjet za učinkovito provođenje, u odnosu na treće zemlje, politike kojom će se štititi nastavak primjene trgovinskih načela u pomorstvu;

budući da Uredba Vijeća (EEZ) br. 954/79 [3], *inter alia*, zadržava među konferencijama konkurentan pristup onom dijelu teretnoga linijskoga prometa koji nije pokriven obvezama prema nacionalnim brodarskim linijama trećih zemalja pod okriljem Konvencije Ujedinjenih naroda o pravilima ponašanja linijskih konferencija, ako je ona ratificirana od strane država članica;

budući da, uzimajući u obzir činjenicu da Pravila ponašanja još uvijek nisu ratificirana od strane svih država članica te da neke treće zemlje to neće ni učiniti, Pravila se još uvijek ne primjenjuju u svim djelatnostima Zajednice, niti će u budućnosti biti primijenjena u nekima od tih djelatnosti;budući da se Pravila ponašanja odnose samo na linijske konferencije i teret kojega prevoze njihove članice, a ne na nezavisne linijske brodove ili brodare koji vrše prijevoz rasutog tereta ili prijevoz na neredovitim prugama, gdje Zajednica želi održati sustav pravične i slobodne konkurencije;budući da Zajednica u potpunosti podržava Rezoluciju br. 2 donesenu od strane Konferencije ovlaštenih predstavnika Ujedinjenih Naroda, a u pogledu Pravila ponašanja linijskih konferencija, koja govori da se, u interesu zdravoga razvoja linijskih servisa, nekonferencijske linijske brodove ne smije sprečavati u njihovim aktivnostima sve dok se pridržavaju načela poštene konkurencije utemeljene na gospodarskim osnovama;

budući da države članice potvrđuju svoju opredijeljenost za okruženje slobodne konkurencije kao osnovni čimbenik prijevoza suhog i tekućeg rasutog tereta, te su uvjerene da će uvođenje podjele tereta u ovim aktivnostima imati ozbiljne posljedice na trgovačke interese svih zemalja, znatno povećavajući troškove prometa;

budući da su brodari Zajednice sve više suočeni s novim ograničenjima, nametnutim od strane trećih zemalja, u vezi slobode pružanja usluga pomorskoga prometa krcatelja nastanjenih u svojim zemljama, u drugim državama članicama ili u uključenim trećim zemljama, što može imati štetne učinke na cjelokupnu trgovinu Zajednice;

budući da su neka od gore navedenih ograničenja uključena u bilateralne sporazume između trećih zemalja i nekih država članica, dok se druga slična ograničenja nalaze unutar odredaba zakonodavstava ili administrativnih postupaka nekih država članica;

budući da se stoga načelo pružanja usluga treba primjenjivati na pomorski promet između država članica i između država

[1] SL C 255, 13.10.1986., str. 169.
[2] SL C 172, 2.7.1984., str. 178.
[3] SL L 121, 17.5.1979., str. 1.

članica i trećih zemalja kako bi se postupno ukinula postojeća ograničenja i spriječilo uvođenje novih;

budući da je struktura sektora pomorskog prometa u Zajednici takva da je prikladno primijeniti odredbe ove Uredbe i na državljane država članica s poslovnim nastanom izvan Zajednice i na brodarska društva sa sjedištem izvan Zajednice, a pod nadzorom državljana države članice, ako su njihovi brodovi registrirani u državi članici u skladu s njenim zakonodavstvom;

budući da bi trebalo propisati odgovarajuća prijelazna razdoblja, a u skladu sa značajkama vrste prometa,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Sloboda pružanja usluga pomorskog prometa između država članica te između država članica i trećih zemalja primjenjuje se u pogledu državljana država članica koji imaju poslovni nastan u državi članici koja nije država članica osobe kojoj su usluge namijenjene.

2. Odredbe ove Uredbe primjenjuju se i na državljane država članica koji imaju poslovni nastan izvan Zajednice te na brodare sa sjedištem izvan Zajednice, a koje nadziru državljani država članica, ako su njihovi brodovi registrirani u toj državi članici u skladu s njenim zakonodavstvom.

3. Odredbe članaka 55., 58. i 62. Ugovora primjenjuju se na pitanja obuhvaćena ovom Uredbom.

4. U smislu ove Uredbe, sljedeće usluge, ako se pružaju uz naknadu, smatraju se „uslugama pomorskog prometa između država članica te država članica i trećih zemalja”:

(a) usluge prometa unutar Zajednice:

prijevoz putnika ili robe morem između bilo koje luke neke države članice i bilo koje luke ili pučinske instalacije druge države članice;

(b) promet s trećim zemljama:

prijevoz putnika ili robe morem između luka neke države članice i luka ili pučinskih instalacija treće zemlje.

Članak 2.

Odstupajući od odredaba članka 1., jednostrana nacionalna ograničenja koja su postojala prije 1. srpnja 1986. o prijevozu nekih roba, u potpunosti ili djelomice rezervirana za brodove pod nacionalnom zastavom, postupno se ukidaju, a najkasnije u skladu sa sljedećim rasporedom:

— promet između država članica brodom koji vije zastavu države članice: 31. prosinca 1989.,

— promet između država članica i trećih zemalja brodom koji vije zastavu države članice: 31. prosinca 1991.,

— promet između država članica i između država članica i trećih zemalja drugim brodovima: 1. siječnja 1993.

Članak 3.

Rješenja vezana uz podjelu tereta koja su sastavni dio postojećih bilateralnih sporazuma između država članica i trećih zemalja postupno se ukidaju ili usklađuju s odredbama članka 4.

Članak 4.

1. Postojeća rješenja vezana uz podjelu tereta koja nisu postupno ukinuta u skladu s člankom 3., prilagođavaju se u skladu sa zakonodavstvom Zajednice, a posebno:

(a) u pogledu djelatnosti određenih Pravilima ponašanja linijskih konferencija Ujedinjenih Naroda, moraju udovoljavati tim Pravilima i obvezama država članica u skladu s Uredbom (EEZ) br. 954/79;

(b) u pogledu djelatnosti koje nisu uređene Pravilima ponašanja linijskih konferencija Ujedinjenih Naroda, sporazum se usklađuje što je prije moguće, a svakako prije 1. siječnja 1993. kako bi se osigurao pravičan, slobodan i nediskriminirajući pristup od strane svih državljana Zajednice raspodjeli tereta između tih država članica, kako je određeno u članku 1.

2. Nacionalne mjere u skladu sa stavkom 1. odmah se priopćuju državama članicama i Komisiji. Primjenjuje se postupak savjetovanja utvrđen Odlukom Vijeća 77/587/EEZ.

3. Države članice izvješćuju Komisiju o postignutom napretku u vezi usklađivanja spomenutih u stavku 1. točki (b), isprva svakih šest mjeseci, a zatim svake godine.

4. Kada se jave poteškoće u postupku usklađivanja sporazuma, kako bi ih se usuglasilo sa stavkom 1. točkom (b), dotična država članica obavješćuje Vijeće i Komisiju. U slučajevima u kojima su sporazumi nespojivi sa stavkom 1. točkom (b) i kada ta država članica to traži, Vijeće, na temelju prijedloga Komisije, poduzima odgovarajuće mjere.

Članak 5.

1. Rješenja vezana uz raspodjelu tereta u svim budućim sporazumima s trećim zemljama zabranjuju se, osim u izvanrednim okolnostima kada linijski brodari Zajednice ne bi imali

stvarnu mogućnost obavljati trgovinu prema i iz određene treće zemlje.

2. U slučajevima kada treća zemlja želi nametnuti rješenja vezana uz raspodjelu tereta nekoj državi članici u prijevozu tekućeg ili suhog rasutog tereta, Vijeće poduzima odgovarajuće mjere u skladu s Uredbom (EEZ) br. 4058/86 o usklađenim akcijama zaštite slobodnog pristupa teretu u oceanskoj plovidbi ([1]).

Članak 6.

1. Ako se državljanin ili brodar države članice, prema definiciji iz članka 1. stavaka 1. i 2., nalaze u, ili im prijeti situacija u kojoj nemaju stvarnu mogućnost obavljati trgovinu prema i iz određene treće zemlje, dotična država članica obavješćuje ostale države članice i Komisiju što je prije moguće.

2. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom o prijedlogu Komisije, odlučuje o potrebnim mjerama. Te mjere mogu podrazumijevati, pod uvjetima navedenim u članku 5. stavku 1., pregovore i zaključivanje rješenja o raspodjeli tereta.

3. Ako Vijeće nije odlučilo o potrebnim mjerama unutar šest mjeseci nakon što je država članica dostavila podatke prema stavku 1., dotična država članica može poduzeti mjere koje su u tom trenutku potrebne za očuvanje stvarne mogućnosti za obavljanje trgovine u skladu s člankom 5. stavkom 1.

4. Bilo koja mjera poduzeta u skladu sa stavkom 3. u skladu je sa zakonima Zajednice i osigurava pravičan, slobodan i nediskriminirajući pristup raspodjeli tereta od strane državljana ili brodara, a prema definiciji iz članka 1. stavaka 1. i 2.

5. Nacionalne mjere u skladu sa stavkom 3. odmah se priopćuju državama članicama i Komisiji. Primjenjuje se postupak savjetovanja utvrđen Odlukom Vijeća 77/587/EEZ.

Članak 7.

U skladu s uvjetima utvrđenim u Ugovoru, Vijeće može proširiti odredbe ove Uredbe i na državljane trećih zemalja koji pružaju usluge pomorskoga prometa i koji imaju poslovni nastan u Zajednici.

Članak 8.

Ne dovodeći u pitanje odredbe Ugovora u vezi prava poslovnoga nastana, osoba koja pruža usluge pomorskoga prometa može u tu svrhu privremeno obavljati svoju djelatnost u državi članici u kojoj pruža uslugu, pod istim uvjetima koje ta država članica primjenjuje na svoje državljane.

Članak 9.

Sve do ukidanja ograničenja na slobodu pružanja usluga, svaka država članica može primijeniti ta ograničenja bez razlike na temelju nacionalnosti ili boravišta osobe koja pruža usluge u smislu članka 1. stavaka 1. i 2.

Članak 10.

Države članice se, prije donošenja zakona i drugih propisa za provedbu ove Uredbe, savjetuju s Komisijom i izvješćuju je o svim donesenim mjerama.

Članak 11.

U skladu s odredbama Ugovora, Vijeće preispituje ovu Uredbu prije 1. siječnja 1995.

Članak 12.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 1986.

Za Vijeće
Predsjednik
G. SHAW

([1]) SL L 378, 31.12.1986., str. 21.